

ترکیب بندی مجدد برای رسیدن به مفهوم جامعه محلی

نوشته: توماس هوران (مکانهای دیجیتالی، ۲۰۰۰، برگرفته از گزیده های (Cybercity Reader))

خدمات جامعه الکترونیکی قابل دسترس برای شهروندان آن جامعه داشته باشد. تمرکز اصلی این مقاله بر این است که می‌خواهد نشان دهد که چگونه سازمانهای عمومی محلی مانند مدارس، کتابخانه‌ها، و سایر مراکز محله‌ای می‌توانند نقشی کلیدی، در ایجاد اماکن دیجیتالی در سطح جامعه محلی بازی کنند. هنگامی که جوامع محلی مورد بحث می‌خواهند که شبکه اینترنت خود را گسترش دهند، این توسعه نیاز به استفاده از فضای دیجیتالی آزاد برای تسهیل در تعامل با جوامع محلی را رفع نمی‌کند.

از آنجایی که فرم دقیق جوامع دیجیتالی جدید مشخصا به شرایط محیط محلی بستگی دارد مسیرهای طراحی با اختلاط مجدد، ترکیبات مختلف حائز اهمیتی را ارائه می‌دهد که آنها می‌توانند خصوصیات زیر را داشته باشند:

۱- نمایانگر ترکیبات ابتکاری از کاربریها باشد (مکانهای سیال برای آموزش، فرهنگ و مراقبتهای پزشکی) ۲- نقش سنتی انجمن‌های محلی را حفظ کند (مکانهایی مانند کتابخانه‌ها و مدارس) ۳- می‌تواند همکاری مجازی ولی ابعادی کالبدی داشته باشند (آستانه ارتباطات برای امکان دسترسی از هر جا) ۴- باید طوری ایجاد شوند که دسترسی کاربر و جامعه محلی را تسهیل و امکان مشارکت را بالا برند (طراحی‌های دموکراسی محور برای سهولت دسترسی جامعه محلی)

در طی چند دهه اخیر از قرن بیستم، فرسایشی تدریجی برای فضاهاى عمومی به واسطه توسعه‌های اقتصادی، اجتماعی، تکنولوژیکی بوجود آمد. مالها (مارکتهای بزرگ) به جای میدان‌های شهری، جوامع و انجمن‌های گوناگون بجای واحدهای همسایگی سنتی و محل پارک اتومبیل‌ها بجای فضاهای باز شهری جایگزین شده است. نوشته‌ها در خصوص این تغییرات در کتاب ملت حومه توسط معمار و مدافع New Urbanism اندرس دانی و همفکرانش را می‌توان اینگونه خلاصه کرد: "انتخاب با ماست: هم می‌توان یک اجتماع با قطعات همگن و منفک از یکدیگر و کاملاً" ایزوله داشت و یا یک اجتماع با محلات متنوع و خاطره انگیز که در تعامل باشهرها و مناطق است" (دانی ۲۰۰۰) بر خلاف این تصور که تکنولوژی تنها می‌تواند فرهنگ جداسازی را ترویج دهد، شبکه‌های الکترونیکی می‌توانند باعث رشد و توسعه قابلیت دسترسی جوامع سرزنده مدنی شوند. آنها می‌توانند یک بعد جدیدی را به فضاهاى عمومی اضافه کنند که این بعد با فضای کالبدی در تعامل بوده و آنرا پشتیبانی می‌کند.

در خلال مدتی که بیشتر فضاهاى عمومی در جوامع دیجیتالی از علاقمندی‌های تجاری اخیر ساخته شده است، ایجاد مکانهای پر جنب و جوش بر پایه جوامع محلی نباید در دست نیروهای بخش خصوصی بازار کاملاً" رها شود (هاگل و ارمسترانگ ۱۹۹۷) بعلاوه جوامع محلی می‌توانند نقشی حیاتی در تعیین ماهیت و نوع

باز ترکیب جوامع دیجیتالی

همانند خانه ها، محل های کار و اماکن تجاری کارکردها در سطح جامعه محلی می توانند شکل و ترکیب دوباره بگیرند. در طراحی های مجدد بعضی از آیتم های قابل توجه عبارتند از:

مدارس: مدیران مدرسه می توانند راه های ارتباطات با جوامع محلی را جستجو کنند که می تواند با ترکیب توسعه شبکه مدرسه و آموزش دائمی برای پشتیبانی نیازهای آموزشی سراسر جامعه محلی، تقویت شود.

معلمان می توانند برای تقویت ارتباط با

بچه ها و والدین در جامعه راه های جدید تبادل اطلاعات با خانه را بکارگیرند آموزش عالی (هم در اجتماع کالجی و هم دانشگاهی) می تواند فناوری جدید را در تحریک مشارکت و پیوند بین تجارت و دانشگاه (علم و صنعت) بکار گیرد.

کتابخانه ها: کتابخانه های محلی می توانند به این نکته معطوف شوند که چگونه با طراحی های خلاق و نوین می توانند جایگاه مکانی و الکترونیکی خود را در جامعه طلب کنند. که این شامل دسترسی جهانی به تمامی اعضای جامعه است. مشارکتهای جدید با سایر منابع محلی (موزه ها و مدارس) می تواند برای ایجاد سیستم الکترونیکی ابتکاری و کالبدی (محل اجتماعات غیر رسمی) تعریف شود.

موزه ها و مراکز فرهنگی: گروه های فرهنگی و اجتماعات وابسته، می توانند ابعاد تعاملی جدیدی برای نمایشگاه ها و برنامه هایی به منظور تقویت حضور فرهنگی الکترونیکی و جامعه محلی ایجاد کنند. این شامل ایفای یک نقش فعال در معرفی هنرمندان محلی همانند برقراری ارتباط شهروندان و توریست ها با موزه ها و سازمان های فرهنگی محلی است.

انجمن های محلی: گروه های سازمانی غیر انتفاعی محلی می توانند با مدارس، کتابخانه ها، و مقامات شهری و بخش خصوصی از طریق ارزیابی نیازها برای دسترسی و ابزار و

برنامه های آموزشی همکاری کنند. دولت های محلی می توانند بر خدمات دولتی تمرکز کنند که می توان آنها را به صورت الکترونیکی ارائه کرد و در اطمینان از قابلیت دسترسی شهروندان نقش مهمی بازی کنند. مقامات محلی همچنین می توانند به مکانیسم های استفاده از الکترونیک برای تقویت مشارکتهای رو در رو در مناظرات و تصمیم گیری های محلی توجه بیشتری داشته باشند.

تجربیات اخیر نشان می دهد که جوامع محلی از فعالیت موسسات مدنی سنتی مانند کتابخانه ها - مدارس، و موزه ها بواسطه وجود شبکه های الکترونیکی سود خواهند برد. این موسسات نقاطی برای ورود و دسترسی به اجتماع ارائه می دهند. مدرسه در گذشته یک مدرسه بود ولی اکنون یک مرکز یادگیری با ارتباط الکترونیکی قوی با منزل است.

موزه قبلاً یک موسسه مستقل از سایر نهادها بود ولی امروز می تواند شبکه ای برای ارتباط تمام هنرمندان جامعه ارائه دهد.

کتابخانه فقط یک مخزن کتاب نیست بلکه یک ماوای سوم (محل اجتماعات غیر رسمی) برای ارتباط و یادگیری است. با این ترکیب ارتباطات جدید می توان یک گستره از فعالیت هایی را خلق کرد که در مجموع ایجاد کننده یک جامعه است. ■